

VAN 'T AAW IN 'T NEIJ.

(een fantasietje naar een oud vertelsel)

De kerkklok sloeg net elf kirrc, toe ze den elfden borrel'ingoot. 't Was zo alengskes de gewonte geworre, dè ze mi z'n vierre aawt en neij vierde bej Toon Berk op den herd. 't Waren Toon Berk zèèlf, Kas Mo's, Hannes Teute en Tienuske van den Hurk, vier aaw kneuters.

"Proost, zi Toon, dè w'um nog laang muggen hebbe. Lusse doen w'um wel."

"As te mieter", was 't commentaar en toen hurde me ifkes niks mir as 't geslurp an de gleiskes.

In het begin van den aovund han ze zitte rikke. Dè hurt er bej. Mar toe Kas no 't zuvvende gleiske klivveren boer ha oitgespuld vur skuppe vrouw, ware ze 'r mi oitgeskeeje. 't Was eijgeluk ok zeund van de sneivel. Die moete mi vol verstaand prauve, Ze ginge nog heil wa verhale zitte oophaale van 't leist jaor en ok van vruuger en op tijd hiele ze d'r gleiske bej.

Op de kast ging de wekker zunne gewoone gang en niemes hatter erg in, doe op een gegivven owgenblik Hannes Teute opsproong en "zalig neijjjaor" begos te roepe. Ze keeke vlug no de wekker en ginge toe mekaar de haand skudde.

't Kebaal was nog nie hillemol opgehaawe, doe Tienuske as ne gek begos te kweike: "'t Is nog nie zo laat, 't is nog nie zo laat".

Kas viert vurzichtig zunne lozzie oit 't vesjeszekske en zi: 't Is krèk kwart vur twèèlf".

Wel verdorrie, dor ha Tienuske de wekker 'n ketier vroit gezet. Zo hattie ze al vur den derden keir te pakke.

Ze zaate mekaar ifkes beduust an te kieke.

"Kom, zi Tienuske, we kannen er nog net inne vatte di jaor" en ie laagte mar.